

[Kristian Nygaard.]

Skolenævnet, saaledes at Skolekommissionen og Skolenævn altid kan staa i en naturlig Forbindelse med hinanden.

Skolenævnets Opgave bliver af lignende Karakter som Skolekommissionens efter den nugældende Lov. Det er Skolenævnet, der foretager Indstilling med Hensyn til Besættelse af Lærerembeder, og saadan maa det naturligvis ogsaa være. Naar Skolekredsen selv indstiller sine Lærere og Lærere, vil det ganske naturligt fra Begyndelsen føle sig nærmere knyttet til sine Lærerkrafter, føle Ansvar for Samarbejdet stærkere, end hvis Forholdet var dette, at den store Skolekommission skulde foretage Indstillingen.

Bestemmelsen om, at Undervisningsministeren kan godkende, at Mindretallet, hvis der ikke i Skolekommissionen findes en Repræsentant for dette, kan vælge en Person blandt Kommunens Beboere som femte Medlem af Skolenævnet, vil sikkert ogsaa de enkelte Steder, hvor der kan være Tale om dette, skabe den nødvendige Tilfredshed med dette Spørgsmaal.

Det er da mit Haab, at de Ændringer, der her bliver gennemført i den sønderjyske Skolelovgivning, maa blive opfattet som Forbedringer for alle Parter, og hvis dette bliver Tilfældet, kan det vel ogsaa med Tiden paavirke den tilsvarende Lovgivning Nord for Kongeaaen.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Det radikale Venstres Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i dette høje Ting.

J. S. Foget: Jeg vil gerne komplimentere Ministeren og Udvalgets Medlemmer for, at de er naaet til fuld Enighed om et saa prekært Spørgsmaal som det, der her foreligger. Det vilde have været nationalt skadeligt, om man stod splittet om dette, og jeg synes derfor, vi med god Grund kan hilse med Tilfredshed, at man er naaet til Enighed i Udvalget.

Jeg fremdrog ved første Behandling Spørgsmaalet om Skolenævnsinstitutionens Udbredelse over hele Landet. Jeg var ikke ene om det, det var sammen med saavel Venstre som ogsaa, saa vidt jeg husker, de Konservative. Men dette Spørgsmaal er nu ordnet, og ogsaa dette vil vi fra vor Side hilse med Tilfredshed. Vi kan derfor udtale, at vi ønsker at stemme for Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger.

Schmidt: Maa jeg allerførst udtale, at det efter min Mening ikke betyder saa

lidt, at dette Lovforslag forelægges ved Regeringens eget Initiativ, da der dog var de Tider, da vi stod temmelig stejlt over for hinanden i det Spørgsmaal, om Selvstyre paa det kulturelle Omraade i den Udstrækning var foreneligt med Statsinteresser. Vi har altsaa nærmet os hinanden i dette vigtige Spørgsmaal. Jeg er ikke bange for, at det jo vil blive begge Parter til Gavn.

Det er ikke Ændringer af gennemgribende principiel Art, der paa Grundlag af Udvalgets Arbejde i Samraad med Ministeren stilles. Ændringerne er foretaget, for at det hele bedre kan fungere, og de forskellige Rettigheder og Forpligtelser for Nævn og Skolekommissioner faar derved en klarere Afgrænsning.

Jeg har dog i Udvalget gjort opmærksom paa, at ogsaa Kommunalbestyrelsen har Indflydelse paa Skolens Forhold, idet den bestemmer Skoleplanen. Der er Mulighed for, at Kommunalbestyrelsen kan forhindre, at Lovens Tendenser kommer os til gode i fuld Udstrækning, og jeg foreslog derfor i Udvalget, at der muligvis maatte optages en Passus i Tilslutning til § 20 i den gamle Lov, saalydende: „Ligeledes kan Kommunalbestyrelserne faa Paalæg om at foretage Ændringer i Skoleplanen, hvor dansk Lovgivning eller Forvaltningspraksis giver Adgang til tysk Undervisning ud over Folkeskoleundervisning og denne af det tyske Skolenævn begæres og af Ministeren godkendes. Omkostningerne refunderes af Statskassen.“ Da Ministeren imidlertid bad mig om at afstaa fra at formulere Ændringsforslag og haabede, at man ad administrativ Vej kunde komme til Rette om disse Spørgsmaal, og jeg vel heller ikke havde nogen Udsigt til at kunne sætte denne Ændring igennem, afstod jeg derfra for ogsaa fra min Side at dokumentere, at jeg gerne saa, om man virkelig ogsaa i Praksis vedkendte sig Lovens Hensigter. Ellers er der jo altid endnu Mulighed for at indgive et Andragende svarende til det, jeg foreslog.

Med disse faa Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget til Tingets velvillige Vedtagelse og tilføjer, at jeg er glad for, at dette Resultat kunde naas i god Forstaaelse og Enighed. Jeg udtaler ogsaa min Tilfredshed med, at Lovforslaget blev saaledes ændret, at den danske Befolkning i hele Nordslesvig nu ikke kan faa det Indtryk, at den ikke faar samme Ret som den, vi mente kunde tilkomme os. Der er nu Skolenævn for alle Skoler i hele Nordslesvig med de samme Beføjelser, som vi fik.

Dermed slutter jeg min Virksomhed i dette høje Ting, i Haab om, at Fremtiden